

**Philippi Ecclesiae Eystettensis XXXIX. Episcopi. De
Eivsdem Ecclesiae Divis Tvtelaribvs. S. Richardo. S.
Willibaldo. S. Wvribaldo. S. Walpurga. Commentarius
nunc primum evulgatus**

Philipp <Eichstätt, Bischof>

Ingolstadii, 1617

VIII. De S. Deocharo Confessore.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70477)

infesta, æque egeant aliquo Hieremia, qui threnos pangat, ac prisca illa.

CAPVT VIII.

De sancto Deocharo.

Trihemius lib. 3. de viris Illustribus Ordinis S. Benedicti cap. 234. *Deocharus Monachus & Abas Heidenheimensis, in Diœcesi Eystettensi, vir valde venerabilis scientia scripturarum, & religione Monastica conuersationis, insignis, multis effulsit virtutibus. Eius festum VII. Idus Iunij agitur, sacra autem Reliquia eius Norimberga habentur.*

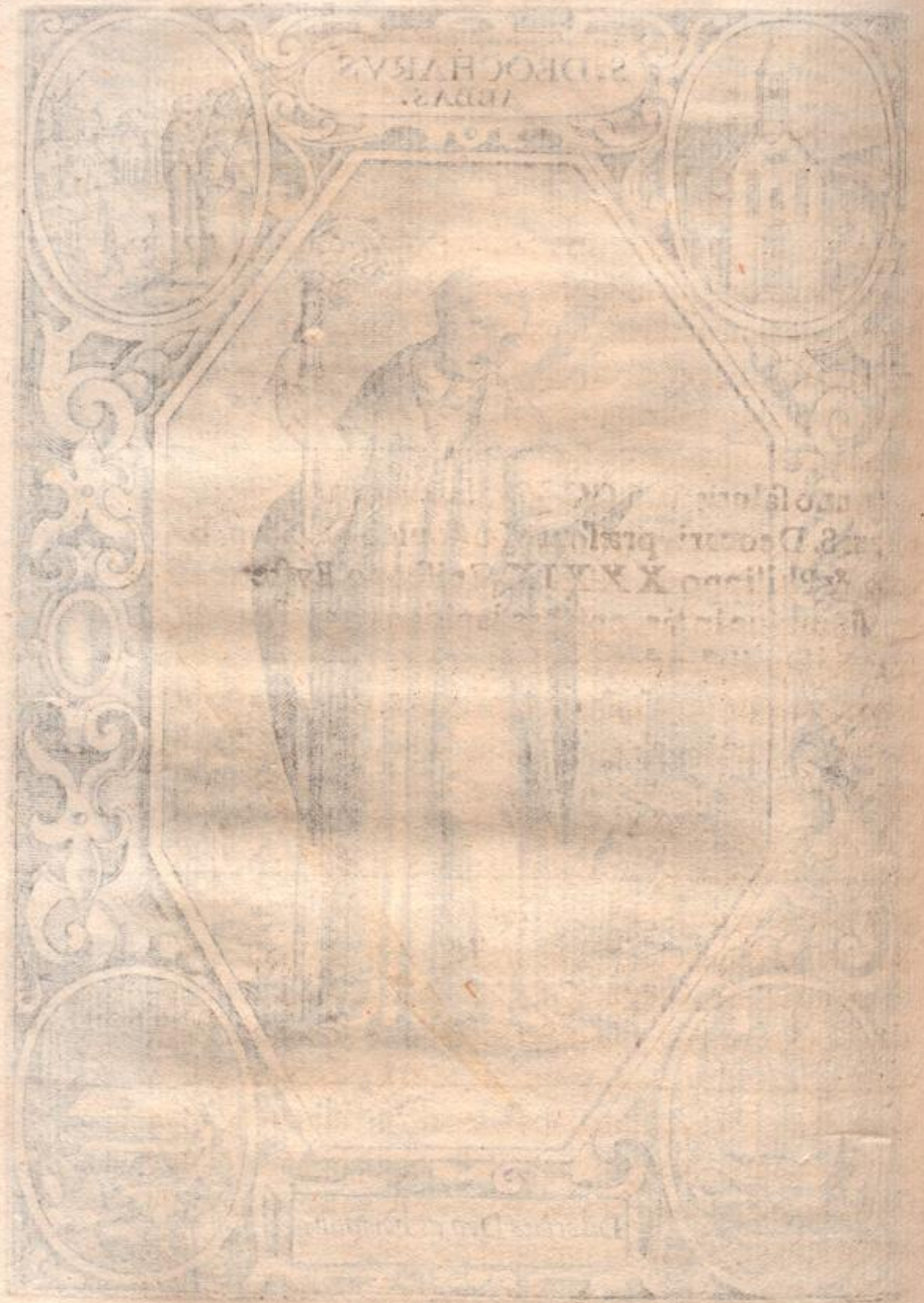
Vbi tamen corrigendus est Trithemius, nam Deocharus, Germanis *Gottlieb*/Græcis, *Theophilus*, non fuit Abbas Heidenheimensis, sed Hasenrietanus, seu Hernriedensis, initio enim Monasterium erat, conditum à Carolo Magno, cuius primus Abbas, Deocharus. Postea vertit in Canonicorum collegium, prout etiam hodie manet. Erat autem locus, vbi nunc Hernrieda, vastus & desertus, cum à S. Deocharo incoli ceptus est; in cuius gratiam Carolus Magnus exiguam ædiculam Deiparæ Virgini consecratam, extruxit; quæ in magna religione & veneratione fuit vsque ad auorum vel proauorum nostrorû memoriam, nam anno salutis M. CCCC. XC. in Vigilia SS. Apostolorum Petri & Pauli incendio periit cum potiore ciuitatis parte.

Supradictæ Ædiculæ, (vel Oratorio, vel Capelle) adiecit postea Carolus Magnus insigne Monasterium Ordinis D. Benedicti, cuius primus Abbas, S. Deocharus; sed non diu post, nempe, sub Erchenbaldo, Episcopo

S. DEOCHARVS
ABBAS.

Dilectus Deo et hominibꝰ.

scopo Eystettenſi VIII. Monachis ſubrogati ſunt Canonici. Nec oppidum Hernrieden alicui alteri ſua incunabula debet, quàm Monasterio S. Deocari, eius enim occasione (quod & alibi ſæpius factum nouimus) varij ibidem domicilia fixerunt, & terram incultam excolere cœperunt, tanto ſtudio & conatu, vt vel inuitam miteſcere cogerent. Quo anno Domini Deocarus res mortales reliquerit ad cœleſtem beatitudinem translatus, mihi non liquet. Certum eſt, ſanctitatem viri poſt mortem varijs miraculis à Deo declaratam & illuſtratam eſſe.

Anno ſalutis M. CCC. XVI. eleuatum eſt ſacrum corpus S. Deocari, præſente Ludouico IV. Imp. Bauario, & Philippo XXIX. Epifcopo Eystettenſi, repositumque in ſarcophago lapideo, portione de ſacris Reliquiis Ludouico Imperatori data, qui ea Norimbergensium Templum Laurentianum cohoneſtauit, in cuius altari duodecim Apoſtoliſ conſecrato religioſè aſſeruata eſt. Anno Chriſti M. CCCC. XVI. vel, vt eſt in alio exemplari M. CCCC. VI. translatum eſt hoc altare cum Reliquiis S. Deocari ad nouum ſacellum, in honorem S. Deochari dedicatum, quod vulgus quoque S. Gottliebs Capell nominat.

Anno Domini M. CCCC. LXXXII. ipſo Paſchatis feſto, præſentibus Wilhelmo Epifcopo Eystettenſi, nonnullisque Canonicis tam Eystettenſibus, quàm Hernriedenſibus, apertus eſt lapideus ille, de quo ſupra, ſarcophagus; in quo reperta ſunt ſacra oſſa Deochari, viridi eoque ſerico panno inuoluta, non ſine gratiſſimi odoris fragrantia, quæ ex veteri conditorio exempta Wilhelmus Epifcopus in nouum, abs ſe procuratum tranſtulit.

Porro tam Hernriedæ, quàm Norimbergæ Deus varia miracula beatis hisce lipsanis interuenientibus, edidit; nam & cæcis visus, claudisque gressus restitutus est: fugati omnis generis morbi, etiam Epilepsia. Fœdus strumæ tumor depulsus. Vita reddita iam ad mortis limina admotis: In præceps delapsi quidam, absque noxa, inuocato S. Deocarî subsidio. Denique multa alia beneficia ad sacros hos cineres mortalibus accurrentibus diuinitus concessa sunt: quorum catalogum vernaculo idiomate conscriptum vidi in Monasterio Rebdorffensi propè Eystadium, monstrante admodum Reuerendo Patre ac Domino, *Leonardo Crausio*, cœnobij illius Priore vigilantissimo. Quid autem Reliquiis istis factum sit, postquam Lutherus Norimbergam occupauit, mihi incompertum est. Altera & potior pars Hernriedæ adhuc reuerenter custoditur & colitur. Nec plura de S. Deocarî indagare potui.

CAPVT IX.

De S. Sebaldo, Norimbergensium
D. Tutelari.

 Ancto Deocarî adiungere visum est S. Sebaldum, quia vt locis vicini, ita annis non fuere adeo diffiti. De quo ex Schedelio *Ætate VI. Centuriatores Cent. 8. cap. 10.* (admixtis tamen conuiciis, quæ in Schedelio non legerant, sed ex amarulenta mente sua deprompserant.) *Sebaldus Regis Dacia filius Parisiis operam literis dedit: ac noctu cum deberet cum sponsa dormire, aufugit, si credere fas est.* Difficile creditu hoc Prædicantibus accidit; quis enim ex illorum numero lectum genialem bene instructum, iam iam-
que